

Preek Matt. 3:13-17, 9:35-38, 27:54

Aardse bediening van Jezus

Broeders en zusters, gemeente van onze Here Jezus,

Boven mijn preek heb ik vandaag gezet 'de aardse bediening van Jezus'. Als ik zeg de aardse bediening dan klinkt daar meteen al in door dat er blijkbaar ook een hemelse bediening is. En dat klopt. Bij de hemelse bediening denken we aan het werk van Christus dat Hij nu verricht in de hemel. Sinds hemelvaart is Jezus in de hemel om voor ons een plaats te bereiden in het Vaderhuis en Hij is als onze Voorspraak (1 Joh.2:1) in de hemel. Hij pleit voor ons.

Maar nu wil ik het vooral hebben over de aardse bediening van Jezus. Die bediening begint als Jezus ongeveer 30 jaar oud is. Ik heb net met u enkele gedeelten gelezen uit het Matteüs Evangelie. Wat opvalt in het Matteüs Evangelie – en dat geldt trouwens ook voor de andere evangeliën – is dat bijna het hele boek gaat over de laatste drie jaren van Jezus' leven. Matt. 1 en 2 gaan over de geboorte van Jezus, de wijzen uit Oosten, de kindermoord in Bethlehem, de vlucht van Jozef en Maria met het kind Jezus naar Egypte. En dan begint Matt. 3 al met de geschiedenis van Johannes de Doper en de komst van Jezus bij de Jordaan om gedoopt te worden. Jezus is dan al ongeveer 30 jr. oud.

Normaal gesproken, als er een biografie wordt geschreven van iemands leven dan beschrijft men meestal het hele leven. Bij Jezus wordt dus heel weinig over Zijn jonge jaren geschreven. Een evangelie is dan ook geen normale biografie. Een biografie beschrijft, vertelt zonder boodschap. Bij de evangeliën is dat anders. Het evangelie heeft een boodschap. In het evangelie van Lukas wordt dat doel zelfs heel duidelijk vermeld in Luk. 1:

opdat gij de betrouwbaarheid zoudt erkennen der zaken, waarvan gij onderricht zijt. Johannes doet iets soortgelijks in Joh. 20: ... (het evangelie is geschreven) opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende het leven hebt in zijn naam.

Daar gaat het om in de evangeliën. De lezer tot erkenning brengen dat de boodschap van Jezus waar is en dat je door in Jezus te geloven het leven ontvangt. Het eeuwige leven!

Met dat in ons achterhoofd wil ik vandaag met u kijken naar de aardse bediening van

Jezus. We gaan er dus vanuit dat de Boodschap van het Evangelie de waarheid is en we gaan er vanuit dat er alleen eeuwig leven te verkrijgen is door het geloof in Jezus' aardse bediening voor ons. We kijken naar het begin, de aard, en het eind van die bediening. (we maken er dus een rasechtige 3-punten preek van).

Begin bediening

Ik zei net al dat er heel weinig is geschreven over Jezus' jonge jaren. We weten dus ook niets over Jezus' voorbereiding op z'n aardse bediening. Jezus zal ongetwijfeld zoals ieder joods jongetje de woorden van de thora ingeprent hebben gekregen. We weten dat de 12-jarige Jezus al heel veel bezig was met de dingen van Zijn hemelse Vader. Maar verder weten we niet veel. We weten bijvoorbeeld helemaal niet of Jezus zelf wel wist wanneer zijn bediening zou beginnen. Wat we wel weten is dat Jezus op een gegeven moment vanuit Galilea bij de Jordaan waar Johannes doopte verschijnt. In onze NBG vertaling staat het er een beetje gewoontjes *'toen kwam Jezus uit Galilea....'*. Maar in het Grieks wordt hier een woord gebruikt dat ook in het 1^e vers van Matt. 3 staat. *In die dagen trad Johannes de Doper op.....* Optreden, Jezus kwam niet toevallig even langs bij de Jordaan. Het was het begin van Zijn openbaar optreden.

Het openbare optreden van Jezus kent een duidelijke markering. Jezus wordt gedoopt door Johannes de Doper. Jezus laat zich dopen. Nu is het wel goed te realiseren dat de doop van Johannes een andere doop is dan de christelijke doop. Johannes doopte een doop tot bekering. Mensen die de doop van Johannes ondergingen werden door Johannes opgeroepen zich te reinigen omdat de Messias in aantocht was. Johannes was immers de wegbereider. De christelijke doop wordt pas ingesteld na de hemelvaart van Jezus en dat is een doop in de naam van de Here Jezus, of in de naam van de Vader, de Zoon en de Geest. De christelijke doop is een inlijving in de christelijke gemeente. Die doop heeft Jezus niet ondergaan, want die werd pas voor het eerst uitgevoerd op de Pinksterdag, toen er een schare van 3000 tot geloof kwam. En toen was de Here Jezus al lang weer naar de hemel opgevaren.

De reden dat Jezus zich liet dopen geeft Hij zelf aan:

want aldus betaamt het ons àlle gerechtigheid te vervullen.

Wat is dat, alle gerechtigheid vervullen? De gerechtigheid vervullen is het vervullen van Gods verlossingsplan in Christus. Sinds de zondeval is de mens niet meer in staat om aan Gods gerechtigheidseis te voldoen. De mens is een zondaar. Hij is van God gescheiden. Er is een kloof ontstaan tussen God en mens. En die kloof kan maar op één manier weer worden hersteld. Doordat God de Zoon zich zou vernederen door de gedaante van een mens aan te nemen. En als mens zal Hij de onderste weg moeten gaan. Hij zal als een rechtvaardige leven en sterven zodat wij, onrechtvaardigen, weer met God in contact zouden kunnen komen. Die gerechtigheid is pas volledig vervuld als wij straks met Christus mogen wonen op de nieuwe aarde. Dan pas is het helemaal voltooid. En tijdens Jezus' aardse bediening is het fundament gelegd. Mijn gerechtigheid wordt vervuld doordat Jezus, Gods Zoon, in mijn plaats de weg van vernedering ging, uitlopend op het kruis. Ja, ...ik sloeg Hem die wonden.....

En die openbare bediening wordt ingeluid met de doop door Johannes. Het begin van de vereenzelviging van Gods Zoon met het zondige volk. In alle dingen wordt Hij aan ons gelijk. Hij liet zich zelfs dopen door Johannes alsof Hij zelf ook de afwassing van de zonden nodig had. Wat een moment. De bezwaren van Johannes zijn begrijpelijk. Wie ben ik om U te dopen?

Maar ook dat indrukwekkende. Een zichtbaar teken. De Heilige Geest die als een duif op Jezus neerdaalde. Vanaf dit moment zal de Geest Jezus bijzonder bijstaan op Zijn bediening op aarde uit te oefenen. Als u uw bijbel bij u hebt, dan ziet u in 4:1 dat Jezus meteen door de Geest naar de woestijn werd geleid. De Geest legt beslag op Zijn leven.

Behalve het zichtbare teken van de duif was er ook een hoorbaar teken. De stem van de Vader uit de hemel: *deze is Mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb*. Dezelfde woorden zullen later bij de verheerlijking op de berg nog een keer klinken.

Vader, Geest en Zoon zijn intensief betrokken bij dit belangrijke moment. Het begin van de bediening van Jezus.

Aard Bediening

Nu zijn we langzaam gekomen bij het tweede punt van de preek: de aard of het kenmerkende van Jezus' bediening. We hebben net gezien dat Jezus bijzondere

kracht ontving van de Heilige Geest om Zijn taak te gaan vervullen. En nu lezen we in 9:35-38 hoe Jezus dat deed. In vers 35 komen drie werkwoorden naar voren: leren, verkondigen en genezen. Dat is wàt Jezus doet. In vs. 36 lezen we hòe Hij zijn taak uitvoert: met ontferming bewogen.

Er was eens predikant die net bevestigd was voor het evangelisatiewerk in een verpauperde wijk van een grote stad ergens in Amerika. Op een morgen stond hij bij het raam van de hal van de kerk en keek uit over de straat waar hij drugsdealers en junks bij elkaar zag staan en blowende en drinkende jongeren zag rondhangen. De tranen rolden hem over de wangen. De koster kreeg het op een gegeven moment in de gaten en probeerde hem te troosten met de woorden: "Ach dominee, trek het u niet aan, over een half jaar bent u daar wel aan gewend." Waarop de predikant zegt: "Ja, dat weet ik. Daarom huil ik juist."

Bewogenheid is ons niet aangeboren. Ook christenen niet. En bewogenheid is ook geen blijvende karaktereigenschap. 's Morgens pluk je de krant van de deurmat en snelt de koppen: Man schiet eigen ouders neer. Kind van drie overreden door vrachtwagen. 'Afschuwelijk', mompel je en je zucht een keer. Maar je boterham met hagelslag en je glaasje karnemelk aan het ontbijt is er niet minder lekker om. Onze bewogenheid duurt vaak maar kort en gaat niet diep. Wij zijn afgestompt. Tegelijk is het ook waar. We kunnen de ellende van de wereld niet op onze nek nemen. Nee, wij niet. Maar Jezus wel. Hij heeft al onze rottigheid op zich genomen, mee naar Golgotha, de dood in. Voor echte bewogenheid, moet je bij Hem zijn. Hij was bewogen met de schapen, die geen herder hebben. Het woord 'bewogen' betekent letterlijk zoiets als buikpijn hebben. Jezus heeft pijn in de buik om de verlorenen. Het raakt Zijn diepste innerlijk als Hij mensen ziet die voortgejaagd en afgemat zijn, schapen zonder echte herder. Want de geestelijke leiders van het volk, de schriftgeleerden – met de Farizeeën voorop – waren er een meester in om Gods goede geboden tot een zwaar juk te maken. Zij maakten van een liefdevolle, bewogen Vader, die goede geboden had gegeven ter bescherming van het leven, een strenge, hardvochtige slavendrijver, die met niets anders druk was dan Zijn volk constant in de gaten houden en opjagen. Een God die bij iedere kleine misstap klaar stond met Zijn oordelen. Als God zo zou zijn dan wil je jezelf wel voortgejaagd en afgemat voelen. En daar krijgt Jezus nu buikpijn van. Ook vandaag nog. We mogen van de Here God geen karikatuur maken. Ik maak me er wel eens zorgen om dat het

christendom boordevol zit met Evangelische, Gereformeerde of Reformatorische varianten op de Farizeese omgang met Gods Woord. God wordt dan voor ons karretje gespannen, het karretje van onze eigen wetjes en regeltjes.

Jezus' komst naar deze wereld heeft alles te maken met de liefde van de Vader voor Zijn schepselen. Jezus' bewogenheid is Gods bewogenheid. En dat wil Jezus duidelijk maken aan de mensen. Al lerende in de synagogen, al verkondigende en al genezende trok Hij rond langs alle steden en dorpen. Ieder moet het horen: dit is de Boodschap van het Koninkrijk. God gaat een eind maken aan alle gebrokenheid. Ik ben persoonlijk naar de wereld gekomen om dat duidelijk te maken. Geloof het maar. Ik verlos je van je zonden, Ik verlos je van voortgejaagd en afgemat zijn. En straks als Mijn Koninkrijk definitief doorbreekt komt er ook een definitief eind aan alle ziekte en dood. En daarom onderstreep Ik die Boodschap met wonderen en tekenen. Jezus genas alle ziekte en alle kwaal zodat het voor iedereen duidelijk is. De gebrokenheid heeft niet het laatste woord. God heeft het laatste woord! Met de komst van Jezus is het Koninkrijk nabij gekomen. Zo heeft Jezus tijdens Zijn aardse bediening rond getrokken. Bewogen met verlorenen, maar scherp tegen de verkrachters van Gods woord. Een bediening die zou uitlopen op een menselijke tragedie en tegelijk een bediening die verliep volgens Gods bedoelingen. Jesaja's woorden, ruim 700 jaar voor Christus komen op Golgotha in vervulling: *om onze overtredingen doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld, de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem en door zijn striemen is ons genezing geworden (Jes.53:5,6).*

En dat brengt me bij het laatste punt:

Het einde van Jezus' bediening

De bijbeltekst die ik net heb gelezen bij het eind van Jezus' bediening zijn de woorden van de Romeinse hoofdman, die ooggetuige was van het sterven van Jezus 'waarlijk, dit was een Zoon Gods'. Die uitspraak zal die hoofdman echt niet zo maar hebben gedaan. De hoofdman had al heel wat mee gemaakt in zijn leven.

Ongetwijfeld waren het aantal kruisigingen en martelingen die hij had meegemaakt niet meer te tellen. Daar zal hij echt niet zo gauw wakker van liggen. Maar deze keer was het anders. Het was misschien niet eens het sterven op zich van deze Jezus dat indruk maakte. Maar de natuurverschijnselen erom heen. Het begon al met die angstaanjagende duisternis midden op de dag. Van twaalf uur tot drie uur op de middag was het angstaanjagend donker geweest. En tijdens dit wonderlijk

natuurverschijnsel stierf die Koning van de Joden. En op het moment dat Jezus zijn laatste adem uitblies scheurden de rotsen en beefde de aarde.

Die gebeurtenissen zullen ongetwijfeld diepe indruk hebben gemaakt op de hoofdman. En dan is het nog zo dat de hoofdman nog niet de helft wist van wat er gebeurde op dat moment. Want terwijl Jezus stierf scheurde in de Joodse tempel een gordijn van boven naar beneden. Een gordijn dat van onder tot boven scheurt zou je mensenwerk kunnen noemen. Maar nu, het staat er nadrukkelijk bij, scheurt het gordijn van boven naar beneden. Het gordijn dat ons mensen moest weghouden uit het heilige der heiligen kan aan de kant. Het offer van Jezus verschaft ons rechtstreeks toegang tot de troon der genade. Geen priester meer die ons op Grote Verzoendag moet vertegenwoordigen door een offer. Onze Hogepriester Jezus heeft eens en voor altijd onze schuld weggedaan. Zijn verzoenend sterven aan het kruis is ons toegangsbewijs. De weg is vrij. Al onze zonden zijn uitgewist. Het is volbracht! En terwijl de aarde trilde en de rotsen scheurden ging er nog een gordijn aan de kant. Het gordijn tussen ons leven hier en het rijk van de dood aan de andere kant van het gordijn. Gestorven gelovigen kwamen uit hun graven tevoorschijn en drie dagen later, na de opstanding van Jezus verschenen ook deze gestorvenen in de stad Jeruzalem. De hoofdman had daar op dat moment nog helemaal geen benul van.

Iemand zei eens tegen mij dat hij in z'n leven nog maar heel weinig preken had gehoord over deze gestorven en opgestane mensen. En dat klopt. Maar het moeilijke is dat de bijbel zelf ook zo weinig zegt over deze gebeurtenis. Alleen Matteüs vertelt ons ervan. Maar wat zal het een diepe indruk hebben gemaakt op de familieleden en vrienden van deze overledenen. Ineens was hun geliefde er weer. Hoe kan het? Jezus' bediening begon met het open scheuren van de hemel: een duif, de Heilige Geest, een stem: dit is Hem. Jezus!

Jezus' bediening sluit af met het open scheuren van een gordijn: de weg tot God is vrij. En met het open scheuren van de graven: de dood is verslagen!

De hoofdman kon maar tot één conclusie komen: Waarlijk dit is Gods Zoon! We weten over deze hoofdman verder niets. Sprak hij deze woorden in een opwelling, of is hij een gelovige geworden? Was het even een moment en is hij weer gewoon gaan dobbelen met z'n kameraden, of legde de man spontaan belijdenis van z'n

geloof af. We weten het niet. God weet het. Doet er voor vandaag ook niet zoveel toe.

Voor ons geldt een andere vraag. Wat doen wij? Drie jaar lang heeft Gods Zoon hier op aarde zijn openbare bediening uitgeoefend. Het startschot was de doop in de Jordaan, bevestigd door God zelf met een stem uit de hemel. Daarna heeft Jezus drie jaar lang in alle toonaarden laten zien en horen hoe het hart van de vader hunkert naar Zijn kinderen. Hoe Gods hart hunkert naar jou!

En tenslotte het kruis.....de verschrikkelijke dood...maar ook die geweldige overwinning over zonde en dood. En ook daarvoor geldt: dat betekent dus ook dat jou vergeving van zonden wordt aangeboden en dat ook voor jou de dood is overwonnen. Mag ik je eens vragen: raakt je dat nou ook.... doet dat wat met je?

Zo beschrijft Matteus Jezus' bediening. En de andere evangelisten sluiten er met hun boodschap op aan. Vier evangelisten maar liefst, om ons te overtuigen van de feiten. Lukas zei het al: *opdat jullie de betrouwbaarheid erkennen*. En je weet wat Johannes zei: *opdat je gelooft...simpel gelooft....dat Jezus de Verlosser is en opdat je door te geloven het eeuwige leven mag ontvangen*.

Ach lieve mensen, het is zo eenvoudig. Buig je knieën, geef je over, vraag vergeving en ga achter Jezus aan. Meer niet....., meer niet..., zo komt het goed met je! Zeker weten.

Halleluja, wat hebben wij een machtige Heiland! Daar kun je alleen maar amen op zeggen.

AMEN.